

воєнного конфлікту. Покращення права на освіту в умовах війни вимагає системного підходу, спрямованого на створення безпечного, доступного та якісного освітнього середовища для всіх дітей, незалежно від обставин. Це важливий крок у забезпеченні майбутнього покоління знань, навичок та можливостей для подальшого особистісного та соціального розвитку.

Список використаної літератури:

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.

2. Кохановська О. Поняття та види особистих немайнових прав у цивільному праві України. *Юридичні науки*. 2015. № 84. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis.

3. Біла-Кисельова А. А. Право на освіту у світлі практики Європейського суду з прав людини: нотатки для національного суду щодо захисту прав людини. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2020. № 3. С. 3–7.

УДК 342.726-053.2:342.78

Вікторія СПРИТНЮК,

здобувач вищої освіти 2-го курсу ННІ № 2

Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

доцент кафедри цивільно-правових дисциплін

Національної академії внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук, доцент

Леся ШАПОВАЛ

ЗАХИСТ ПРАВ ДИТИНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

У воєнний час захист прав дітей є особливо важливим завданням. Це стосується не тільки дітей, які постраждали безпосередньо від воєнних дій, а й усіх дітей, які опинилися у складних умовах. Адже навіть якщо дитина не має фізичних ушкоджень, вона все одно може зазнати порушення своїх прав. Діти мають право на особисте життя, захист від фізичного та психологічного насильства, відпочинок та дозвілля, освіту та родину. Діти мають право на захист від сексуальної експлуатації та сексуальних розбещень, а також від усіх форм експлуатації, що завдають шкоди їхньому добробуту. Діти мають право на захист від катувань та інших жорстоких, нелюдських або принижуючих гідність видів поведінки чи покарань.

Діти, які живуть у воєнний час, мають особливі права та гарантії, які захищають їх від насильства, експлуатації та жорстокого поведінки. Ці права та гарантії передбачені міжнародним гуманітарним правом, а

також іншими міжнародними документами, такими як Конвенція про права дитини. Міжнародне право гарантує дітям захист у війсьній час. Основними міжнародними документами, які забезпечують захист прав дітей, є Конвенція ООН про права дитини, Женевські конвенції, Додаткові протоколи до них, Конвенція МОП про заборону найгірших форм дитячої праці, Римський статут Міжнародного кримінального суду та низка Резолюцій Ради Безпеки ООН.

Закон України «Про охорону дитинства» визначає, що дитина, постраждала внаслідок війсьних дій та збройних конфліктів, – це дитина, яка зазнала будь-яких форм насильства або примусової участі у військових діях [1]. Цей закон встановлює правила, які повинні дотримуватися органи державної влади та інші суб'єкти права України, щоб захистити дітей від шкоди, спричиненої війною. Держава повинна зробити все можливе, щоб захистити дітей, які постраждали від війни, забезпечити їм догляд та допомогти возз'єднатися з членами сім'ї. Це включає в себе розшук дітей, які були вивезені за кордон, звільнення дітей з полону та повернення їх в Україну.

Розділ II Закону України «Про соціальний захист дітей війни» визначає державні соціальні гарантії, які надаються дітям війни. Ці гарантії включають:

- право на переважне залишення на роботі при скороченні чисельності або штату працівників;
- використання чергової відпустки в зручний для них час; одержання додаткової відпустки без збереження заробітної плати строком до двох тижнів на рік;
- виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати незалежно від стажу роботи;
- першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва та городництва;
- право на 25-відсоткову знижку при платі за користування комунальними послугами (газом, електроенергією тощо) у межах середніх норм споживання за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;
- діти війни, які є особами з інвалідністю, мають право на стаціонарну медичну допомогу в госпіталах ветеранів війни та у військово-медичних закладах охорони здоров'я (госпіталах). Госпіталізація проводиться при відповідних показаннях та наявності вільних місць [2]

Незважаючи на те, що в Україні є законодавство, яке захищає права дітей, існує ряд проблем у його реалізації. До них відносяться:

- Недоліки правозастосування: Не всі випадки порушення прав дітей розслідуються та притягуються до відповідальності винні особи.

- Недостатній моніторинг: Не проводиться моніторинг дотримання українського законодавства в сфері захисту прав дітей на окупованих територіях.

- Недостатня підтримка дітей, які постраждали від війни: діти, які постраждали від війни, отримують недостатню підтримку з боку держави.

Реалізація чинних норм у зоні збройних конфліктів є складним завданням, оскільки на цих територіях державні органи України не можуть повною мірою виконувати свої повноваження. Держава повинна розширити співпрацю з неурядовими організаціями та іншими представниками громадянського суспільства, щоб ефективніше виконувати свої обов'язки щодо захисту дітей у зоні воєнних дій.

Список використаної літератури:

1. Про охорону дитинства: Закон України від 26.04.2001 № 2402-ІІ.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14#Text>

2. Про соціальний захист дітей війни: Закон України від 18.11.2004 № 2195-ІV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2195-15#Text>

УДК 340.62 (045)

Наталія СТУКАЛО,

*аспірант кафедри цивільно-правових дисциплін
Національної академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:

*доцент кафедри цивільно-правових дисциплін
Національної академії внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент*

Леся ШАПОВАЛ

СТРАХУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗА ШКОДУ, ЗАВДАНУ ЖИТТЮ ЧИ ЗДОРОВ'Ю ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ В РЕЗУЛЬТАТІ ЛІКАРСЬКОЇ ПОМИЛКИ

Об'єктом страхування професійної відповідальності є майнові інтереси фізичної особи, пов'язані з її обов'язком відшкодувати збитки, завдані третім особам у зв'язку з здійсненням ним професійної діяльності.

Призначення страхування професійної відповідальності полягає у страховому захисті осіб певних професій від претензій осіб, яким може бути заподіяно шкоду під час здійснення своїх професійних обов'язків першими. З подібними претензіями можуть звертатися як самі потерпілі, так і інші зацікавлені особи. Так, наприклад, якщо в результаті неправильного лікування пацієнт помер, то вимоги про відшкодування моральної та матеріальної шкоди можуть пред'явити його родичі.